

РЕШЕНИЕ

№ 28057

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6780**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/ вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 21.05.2026г. на А. А. А., с ЛЧН [ЕГН], гражданин на С., [дата
на раждане] , срещу Решение № 24-В/30.04.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за
бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано допускане последваща молба до производство за
предоставяне на международна закрила.

В жалбата на 21.05.2026г. и в съдебно заседание са развити доводи за незаконосъобразност
на постановеното решение, като се твърди, че същото е поставено в нарушение на
административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са
твърдения, че административният орган е приел, че представените с последващата молба
доказателства не представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното
положение на жалбоподателя, а именно- преследване на семейството на А. след падане на режима
на Б. А., както и заплахи от въоръжена групировка и убийството на близък роднина. Отделно от
това се твърди, че на жалбоподателя не е връчено съобщение рег. №УП 6754/22.04.2026г., с което
му се предоставя 7-дневен срок за представяне на писмени доказателства. По същество се иска
отмяна на обжалваното решение.

Ответникът- Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, чрез
процесуален представител, в съдебно заседание оспорва жалбата, като счита решението си за
правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени
изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Посочва

се, че фамилното име може да бъде установено чрез извлечение от семеен регистър, а не чрез преводач. Посочва се, че жалбоподателят от самото начало е знаел реда за подаване на последваща молба, тъй като при подаването на първоначалната молба се дават указания, които съдържат цялата процедура за последващи молби. Акцентира, че чужденецът сам признава, че е избягал по време на режим, на който твърди, че е поддръжник. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.07.2024г. А. А. А. е подал молба за предоставяне на международна закрила с Вх. № В-13-787 /л. 141/. По делото са представени доказателства, видно от които жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). На 17.10.2024г. е получено писмо от ДАНС с положително становище, а на 30.07.2024г. е проведено интервю с А. А. А., за което е съставен протокол /л. 117/-жалбоподателят е заявил, че е напуснал С. нелегално през 2023г., откъдето е отишъл в Т. за 7 месеца и че е напуснал страната си по произход, защото няма работа или ако има е нископлатена, но не е имал проблем с властите, армията или полицията, както също не е търсен от военните.

С решение № 10969/22.10.2024г. на Председателя на ДАБ е отхвърлена молбата на А. А. А. за международна закрила /л. 100/.

С решение №20312/12.06.2025г. на Административен съд-София-град по адм. дело № 11601/2024г. по описа на АССГ съдът е отхвърлил жалбата на А. А. А. срещу решението на председателя на ДАБ /л.75/.

С решение №2120/24.02.2026г. на ВАС, Второ отделение по адм. дело №10868/2025г. по описа на ВАС съдът е оставил в сила решението на АССГ. /л.55/.

На 17.04.2026г. А. А. А., гражданин на С., подава последваща молба за международна закрила с Вх. № КП-01-1089, като посочва нови обстоятелства, касаещи сигурността му, като твърди, че е получил по имейл писмо от братовчед си Л. А. /л.42/, в което се твърди, че положението в района Р. е изключително тежко и опасно и въоръжена групировка „Извор на мира“ извършва убийства в района, като фамилията на жалбоподателя е набелязана като мишена, тъй като се считат за привърженици на режима на Б. А.. Посочва се, че в интернет е намерена публикация за убийството на Х. М. Ал-Огла от неизвестни въоръжени лица. Убитото лице е техен братовчед, заради която смърт семейството на молителя обмисля бягство в Т.. /л. 39/

С решение № 24-В от 30.04.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС не е допусната последваща молба рег. № КП-01-1089/17.04.2026г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. След направен анализ на обстановката в С. в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства. Посочва се, че личната кореспонденция между роднините не представлява ново доказателство. Представената снимка е на лице, което не може да бъде идентифицирано, следователно няма как да се приеме, че е на лице заплахата за жалбоподателя. Допълнително е представен анализ на обстановката в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро. /л. 22/

Представена е справка от 01.04.2026г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. /л. 27/. В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Представа се, че преходното правителство, сформирано от „Х. Т. ал Ш.“, заявява ангажимент към стабилизацията на нацията и изготвянето на нова конституция в рамките на три години. Посочено е, че демографският профил на завърналите се лица остава непроменен, със заявена повишена сигурност и трудоспособност, събиране на семейства и образование. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността.

В хода на съдебното производство е представена актуална справка от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. По делото са събрани и гласни доказателства, съдържащи се в обясненията на жалбоподателя от съдебно заседание на 25.06.2026г., в които той заявява, че цялото му семейство са привърженици на режима на Б. А., като твърди, че баща му е убит през 2022г. и всеки един от рода О. е потенциална мишена за убийство. Заявил е, че ако се върне в С. безспорно ще бъде убит.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Обжалваното решение е издадено от А. Т., юрисконсулт в ДАБ при МС, определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-376/26.04.2026г. на Председателя на ДАБ, видно от която А. Б. Т. е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ. /л.31/

Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Спазени са административнопроизводствените правила. Съдът не споделя възраженията в жалбата относно невръчване на съобщение №УП 6754/22.04.2026г. на жалбоподателя, тъй като по делото на стр.21 е представена обратна разписка, с която се доказва обратното. Отделно от това, като правилно е заявил ответника, в представените при първоначалната молба за закрила указания на жалбоподателя, също се съдържа информация за хода на производството като цяло. Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на

международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от

съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. С подадената последваща молба жалбоподателят е посочил, че е под заплахата от убийство при връщане в С. от въоръжена групировка, която преследва фамилията му като привърженици на режима на Б. А. и представя снимка с текст за убит младеж на име Х. М. Ал У.. В тази връзка съдът кредитира възраженията на ответника-на първо място, не се доказва връзката между жалбоподателя и посоченото в публикацията лице. Дори и да се приеме, че имат една и съща фамилия, това не доказва роднинската връзка помежду им. Отделно от това, от приложената публикация не става ясно причината, поради която е извършено убийството и в този смисъл няма пряка връзка между твърденията на жалбоподателя в последващата му молба и доказателствата по делото. В тази връзка, правилно в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства. В оспорваното решение е направен подробен анализ на противоречията в дадените обяснения на жалбоподателя относно твърденията за негов роднина, който е убит от въоръжена групировка, като не може да се докаже родство с него. Правилно и законосъобразно административният орган е

преценил, че не са налице нови обстоятелства, както в личен план за жалбоподателя, така и след анализ на обстановката в С., която се сочи като второ ново обстоятелство в последващата молба. В оспорваното решение е извършен подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро, налице е ново политическо развитие, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността. Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че общественото-политическата обстановка в С. не е ново обстоятелство и не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

Предвид изложеното, съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата и по произход, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 21.05.2026г. на А. А. А., с ЛЧН [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 24-В/30.04.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано допускане последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85 ал.3

ЗУБ.

СЪДИЯ: